

313.

REGULAMIN

eksploatacji państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni.

§ 1.

Przydział urządzenia przeładunkowego następuje po uprzednim złożeniu przez firmę zamawiającą do Urzędu Morskiego pisemnego zgłoszenia na formularzu według ustalonego przez Urząd Morski wzoru.

Zgłoszenie winno być podpisane przez firmę lub jej upoważnionego przedstawiciela.

§ 2.

Urządzenia przeładunkowe w zasadzie są przydzielane według kolejności zgłoszeń. W razie wpłynięcia paru zgłoszeń na ten sam termin, przydział skutecznia się w następującej kolejności:

A. w zależności od rodzaju statku:

- 1) statkom linii regularnych w żegludze poza-przybrzeżnej:
 - a. pasażersko-towarowym,
 - b. towarowym,
- 2) innym statkom morskim w żegludze poza-przybrzeżnej,
- 3) statkom żeglugi przybrzeżnej,
- 4) lichtogom i berlinkom;

B. w zależności od rodzaju towaru statkom, których ładunek stanowią:

- 1) materiały wybuchowe i łatwopalne,
- 2) towary łatwopasujące się i bydło,
- 3) towary drobnicowe,
- 4) masowe, przyczem rudy mają pierwszeństwo przed węglem.

§ 3.

Jeżeli przeładunek statku przeprowadzany jest przy pomocy kilku dźwigów, Urząd Morski uprawniony jest w razie koniecznej potrzeby przydzielić dźwigi dla innego przeładunku z pozostawieniem przynajmniej jednego dźwigu dotychczasowemu użytkownikowi. Cofnięcie przydziału dźwigu nie może nastąpić przed ukończeniem pierwszej połowy zmiany.

Cofnięcie przydziału, spowodowane koniecznością rozpoczęcia nowego przeładunku, Urząd Morski skutecznia po uprzednim uprzedzeniu firmy lub jej przedstawiciela na miejscu przeładunku przynajmniej na godzinę przed odebraniem dźwigu.

§ 4.

Urządzenia przeładunkowe przydziela Urząd Morski wraz z personelem technicznym, obsługi-

jącym mechanizmy. Innych pracowników potrzebnych do pracy przeładunkowej wraz z odpowiedzialnym za pracę przeładunkową kierownikiem wyznacza firma.

§ 5.

Firma ładująca, korzystająca z urządzeń przeładunkowych, winna się stosować do przepisów dla personelu technicznego Urzędu Morskiego. Wyciąg z tych przepisów umieszczony będzie na formularzu wniosku o przydział urządzeń przeładunkowych.

§ 6.

Używanie dźwigów państwowych do innych celów, niż wykonywanie przeładunku (np. przemieszczanie wagonów) oraz podnoszenie ciężarów, przekraczających ustaloną dla każdego z dźwigów maksymalną normę, jest wzbronione.

Urząd Morski uprawniony jest w każdej chwili kontrolować wagę podnoszonych ciężarów; czas kontroli zostaje wliczony do opłaconego przez firmę czasu korzystania z dźwigu.

W razie stwierdzenia uchybień przepisom niniejszego paragrafu, Urząd Morski może wykluczyć firmę winną uchybień od korzystania z danego dźwigu, zaś przy powtórzeniu się uchybień ma prawo odmówić jej przydziału dźwigów na czas określony.

§ 7.

W wypadku niezastosowania się firmy ładującej do postanowień niniejszych przepisów, odpowiada ona wobec Skarbu za wszelkie straty i szkody, powstałe z tego powodu (uszkodzenia dźwigu, wagonów, statków).

Obowiązek dowodu, iż przepisy regulaminu były przestrzegane, ciąży na firmie ładującej.

Za nieszczęśliwe wypadki, wywołujące się przy ładowaniu z personelem zatrudnionym przez firmę ładującą, odpowiada wyłącznie ta ostatnia.

§ 8.

Zamawianie urządzeń przeładunkowych na pracę w niedziele i dni świąteczne winno następować w dniu poprzedzającym do godz. 13-ej.

§ 9.

Za czas pracy urządzenia przeładunkowego przyjmuje się czas od chwili ustawienia tego urządzenia na wskazanym w zgłoszeniu miejscu lub w razie zamówienia na określony termin, od tego terminu do chwili zwrotu przez firmę w Urzędzie Morskim zgłoszenia z adnotacją dźwigowego z odliczeniem czasu, potrzebnego na odniesienie zgłoszenia, który nie może przekraczać:

dla nabrzeża Szwedzkiego — 30 minut

dla innych nabrzeży — 20 minut.

W wypadkach, przewidzianych w §§ 3 i 6 niniejszych przepisów, zakończenie pracy liczy się od chwili odebrania firmie urządzenia przeładunkowego.

§ 10.

Przy obliczaniu należności odlicza się czas, w którym urządzenie przeładunkowe było nieczynne z przyczyn uniemożliwiających jego pracę (warunki atmosferyczne, powodujące niebezpieczeństwo pracy, jak burza, mgła, zamieć śnieżna i t. p., oraz przyczyny natury technicznej). Urząd Morski winien niezwłocznie powiadomić firmę o przerwach w pracy, spowodowanych powyższymi przyczynami.

Odlicza się również czas przerw, zarządzonych na wniosek firmy na skutek warunków atmosferycznych, uniemożliwiających przeładunek towaru ze względu na jego właściwości.

Na wypadek, jeśli warunki atmosferyczne, uniemożliwiające przeładunek towaru firmy zamawiającej, pozwalają jednak na przeładunek in-

nego towaru innej firmy, to Urząd Morski może przydzielić tej ostatniej urządzenie przeładunkowe z tem, że po zaistnieniu warunków uniemożliwiających przeładunek pierwszej firmy przeładunek drugiej po ukończeniu połowy zmiany winien być przerwany.

§ 11.

Jako podstawa do obliczenia czasu pracy urządzenia przeładunkowego służy Urzędowi Morskiemu zwrócone przez firmę zgłoszenie, posiadające adnotację z pieczęciami zegarowymi oraz na odwołanie — raport dźwigowego.

Przy pracy przeładunkowej, obliczanej od tonny, firma obowiązana jest na żądanie Urzędu Morskiego przedłożyć dodatkowo odpisy konosamentów i listów przewozowych, zaświadczenia Urzędu Celnego lub świadectwo przysięgłego rzeczoznawcy.

§ 12.

W razie opóźnienia lub przerw w korzystaniu z urządzenia przeładunkowego przez firmę zamawiającą, wynikłych z opóźnienia podstawienia przez kolej wagonów lub niezawinienia przez firmę niedostarczenia towaru do przeładunku, zamówione urządzenie przeładunkowe będzie trzymane w pogotowiu do dyspozycji firmy aż do czasu odwołania zamówienia. Trzymanie w pogotowiu nie może jednak trwać dłużej, jak 4 godziny.

Za czas trzymania urządzenia przeładunkowego w pogotowiu będzie pobierana zniżkowa opłata wg taryfy zamieszczonej niżej w § 15.

§ 13.

Każdą rozpoczętą godzinę pracy urządzenia przeładunkowego zaokrągla się przy obliczeniu należności do pełnej godziny, odliczając czas przerw natury technicznej, z przyczyn siły wyższej i t. d.

§ 14.

Należność za pracę urządzeń przeładunkowych winna być przez firmę wpłacona do Kasy Urzędu Morskiego w terminie dwudniowym, licząc od daty otrzymania zawiadomienia rachunkowego.

§ 15.

Opłaty za korzystanie z państwowych portowych urządzeń przeładunkowych wynoszą:

A. dla towarów drobnicowych:

- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 t. włącznie — zł 8,50 za godzinę,
- 2) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej 3/5 t., z przekładnią 3 t. — zł 8,50 za godzinę, z przekładnią 5 t. — 10,50 za godzinę,
- 3) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej 7 t. — zł 16.— za godzinę.

B. dla towarów masowych z wyjątkiem wymienionych w p. C:

- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 t. włącznie — zł 6,25 za godzinę,
- 2) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej 3/5 t., z przekładnią 3 t. — zł 6,25 za godzinę, z przekładnią 5 t. — zł 8,25 za godzinę,
- 3) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej 7 t. — zł 12,50 za godzinę.

C. dla towarów masowych: złomu żelaznego szyn kolejowych, żelaza walcowanego w sztabach wiążkach i kręgach, rur żelaznych ciągnionych i lanych:

1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 t. włącznie — zł 5,65 za godzinę,

2) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej 3½ t. z przekładnią 3 t. — zł 5,65 za godzinę, z przekładnią 5 t. zł 7,50 za godzinę, z przekładnią na 5 t i polipem zł 12,50 za godzinę,

3) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej 7 t. praca zwykła zł 10,00 za godzinę, praca z polipem zł 13,50 za godzinę, praca tobami zł 7,00 za godzinę.

D. Dla towarów masowych przy pracy chwytakiem po zł 0,50 od tonny, nie mniej jednak za godzinę pracy, jak:

1) dźwigi bramowe o sile nośnej 7 t. — zł 16,00 za godzinę,

2) dźwigi mostowe o sile nośnej 2,6 t. — zł 14,00 za godzinę,

3) dźwigi mostowe o sile nośnej 7,5 t. — zł 18,00 za godzinę.

E. Za urządzenie taśmowe do przeładunku węgla po zł 0,25 od tonny, nie mniej jednak za godzinę pracy, jak zł 40,00.

Uwaga do pkt. E. Przerwa w pracy, spowodowana niepodstawieniem przez kolej zamówionych wagonów, uważana jest za przerwę w pracy z przyczyn natury technicznej w rozumieniu § 10.

F. Za koczyskanie z wagi zasobnika — zł 0,10 od tonny.

G. Za trzymanie w pogotowiu zamówionych urządzeń przeładunkowych (§ 12) — za każde rozpoczęte 1/2 godziny:

1) dźwigów bramowych i mostowych po zł 2,—,

2) urządzenia taśmowego zł 6,—,

3) wagi zasobnika zł 3,—.

H. Za godziny świąteczne do opłat normalnych dolicza się za każdą godzinę:

1) dla dźwigów bramowych i mostowych po zł 2,50,

2) urządzenia taśmowego zł 3,—,

3) wagi zasobnika zł 4,—.

Uwaga: Dla urządzenia taśmowego i wagi zasobnika godziny świąteczne oblicza się minimalnie za 4 godziny.

§ 16.

Do towarów masowych lub takich, które ze względu na charakter masowego przeładunku opłacają stawkę wlg § 15 litera B i D, zalicza się:

bawełna,
bekony,
cegła, dachówka, drewno,
celuloza,
cement, gips, kreda,
cukier,
drzewo eksportowe nieobrobione i półobrobione (kłocze, deski, podkłady, ślipry, drzewo opałowe i papierówka),
kainit i sole potasowe,
kamienie brukowe,
kości i mąka kostna,
makuchy, wytloki i otręby,
mąka,
nawozy sztuczne,
piasek, piryty,
ruda żelazna,
siarka luzem,
sól kamienna,
wapno,
węgiel, koks i brykiety węglowe,
zboże,
ziemniaki okopowe,
żeliwo (surówka).

Dalsze zaszeregowanie towarów, do wyżej wymienionej kategorii uskutecznia Dyrektor Urzędu Morskiego, w drodze zarządzeń ogłaszanych w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 17.

Niniejszy regulamin wchodzi w życie 7-go dnia po ogłoszeniu. Jednocześnie przestaje obowiązywać regulamin eksploatacji dźwigów państwowych w porcie Gdynia („Monitor Polski” z 1927 r. Nr. 23, poz. 53) ze zmianami wprowadzonymi postanowieniami Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 9 lipca 1929 r. („Monitor Polski” Nr. 160, poz. 402) i z dnia 17 listopada 1928 r. („Monitor Polski” Nr. 271, poz. 669).

Warszawa, dnia 7 grudnia 1933 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Dr. F. Zarzycki.